

Книга пророка Йоїла і Лаодикійська Церква адвентистів сьомого дня — Номер двадцять вісім

Jeff Pippenger
2026-01-14

Номер двадцять вісім

Ми визначаємо дванадцять виконань месійних пророцтв у Євангелії від Матвія та узгоджуємо їх із віхами ста сорока чотирьох тисяч. Ми визначили народження Христа як віху часу кінця, що започатковує кожен реформаторський рух. Народження Христа відповідає 1989-му, часу кінця для ста сорока чотирьох тисяч. Після цієї віхи завжди настає віха, коли звістка оприлюднюється в публічній сфері, щоб надалі громадськість могла нести відповідальність.

Другим месіанським сповненням було притчеве вчення Христа, яке визначає методологію, що використовується для представлення послання, формалізованого після часу кінця, коли зростання знань призводить до послання для того особливого покоління. Це було 1831 року для міллеритів і 1996 року для руху ста сорока чотирьох тисяч. Після того як послання оприлюднюють, воно тоді наділяється силою через сповнення пророцтва, що позначає початок процесу випробування. Таким наділенням силою було 11 серпня 1840 року для міллеритів і 11 вересня — для ста сорока чотирьох тисяч.

Третя Месіанська Віха — це Вісники 11 вересня

І Він прийшов і оселився в місті, що зветься Назарет, щоб збулося сказане пророками: Його назвуть Назарянином. Матвія 2:23.

Прогноз

І вийде пагін із пня Єсея, і гілка виросте з його коренів. Ісаїя 11:1, Суддів 13.

Корінь єврейського слова, що перекладається як «Паросток», — «Нецер», який також є коренем назви «Назарет». Паросток походить із трущоб Назарета.

Господь покличе молодих чоловіків із скромних верств суспільства на Свою службу, так само, як робив це, коли особисто жив на цій землі. Він обминув учених рабинів, щоб вибрати Своїми першими учнями смиренних, неосвічених рибалок. У Нього є працівники, яких Він покличе з бідності та безвісності. Зайняті буденними обов'язками й зодягнені в грубий одяг, вони в очах людей здаються мало вартими. Але вони стануть коштовностями, щоб яскраво сяяти для Господа. "Вони будуть Мої, говорить Господь Саваот, у той день, коли Я зберу Свої коштовності." Review and Herald, 5 травня 1903 р.

Авторитет Святого Духа, авторитет сестри Вайт і натхненне схвалення Джонса та Вагонера були відкинуті у 1888 році, так само, як Корах вчинив щодо авторитету Мойсея.

Так буде проголошена вістка третього ангела. Коли настане час подати її з найбільшою силою, Господь діятиме через смиренні знаряддя, спрямовуючи думки тих, хто посвячує себе Його служінню. Трудівники будуть кваліфіковані радше помазанням Його Духа, ніж навчанням у навчальних закладах. Люди віри й молитви будуть спонукані вирушити зі святим запалом, проголошуючи слова, які Бог дає їм. Гріхи Вавилону будуть викриті. Страшні наслідки примусового запровадження церковних приписів державною владою, проникнення спиритизму, потайне, але швидко зростання папської влади — усе буде викрито. Цими урочистими попередженнями народ буде сколихнутий. Тисячі й тисячі, які ніколи не чули таких слів, слухатимуть. У здивуванні вони чують свідчення, що Вавилон — це церква, що впала через свої помилки та гріхи, через відкинення істини, посланої їй з неба. Коли люди звертаються до своїх колишніх учителів із палким запитанням: «Чи справді це так?», служителі виголошують байки, пророкують приємні речі, щоб заспокоїти їхні страхи й втихомирити пробуджене сумління. Але, оскільки багато хто відмовляється задовольнитися лише людським авторитетом і вимагає простого: «Так говорить Господь», популярне духовенство, подібно до давніх фарисеїв, сповнене гніву через те, що їхній авторитет ставлять під сумнів, осудить цю вістку як сатанинську і підбурить гріхолюбні натовпи ганьбити та переслідувати тих, хто її проголошує. Велика боротьба, с. 606.

Заїкувати уста з нетрів Назарета прибули на «диспут» Ісаї двадцять сьомого розділу.

У міру, коли ти пошлеш її геть, ти сперечатимешся з нею; він стримує свій лютий вітер у день східного вітру. Ісаїя 27:8.

«Східний вітер» ісламу, представлений як «третє горе», а також «розгнівання народів», було вивільнено й негайно стримано 9/11.

У той час, коли діло спасіння завершується, на землю прийде скорбота, і народи будуть гніватися, але будуть стримані, щоб не перешкодити ділу третього ангела. Тоді прийде 'пізній дощ', або освіження від присутності Господа, щоб надати силу гучному голосу третього ангела і приготувати святих, щоб устояти в час, коли будуть вилиті сім останніх кар. Ранні твори, 85.

Мойсей, Еллен Вайт, А. Т. Джонс і Е. Дж. Вагонер тоді зайняли свою позицію на 9/11 як сторожі другого розділу книги Авакума, які запитували, що вони скажуть під час «спору» Ісаї, який починається, коли приходить східний вітер. Ісаїя каже, що «спір» — це те, що очищає Божий народ від гріхів.

Мірою, коли воно пускає пагін, ти будеш судитися з ним; він стримує свій лютий вітер у день східного вітру. Тим-то очиститься беззаконня Якова; і оце весь плід — усунення його гріха: коли він зробить усі камені жертовника, мов крейдяні камені, розбиті на друзки, гаї та боввани не встоять. Ісаїя 27:8, 9.

«Дискусія» щодо того, що пізній дощ було відміряно на 9/11, коли іслам було вивільнено, а потім стримано, стосується того, як беззаконня Якова забираються, тим самим перетворюючи Якова на Ізраїля. Біблійний перехід Якова, представника завіту, до Ізраїля визначає 1856 рік, коли філадельфійський міллеритський рух став лаодикійським міллеритським рухом, який через сім років став лаодикійською Церквою адвентистів сьомого дня. Той перехід в історії міллеритів позначає віху в історії ста сорока чотирьох тисяч, коли лаодикійський рух ста сорока чотирьох тисяч змінюється на філадельфійський рух ста сорока чотирьох тисяч. Ця точка переходу — це коли Яків, що означає «підступник», перетворюється на Ізраїля, що означає «переможець».

«Суперечка» очищує беззаконня Якова, і він стає Ізраїлем-переможцем. Ті, що представлені як Ізраїль, перемагають кров'ю Слова та словом свого свідчення.

І вони перемогли його кров'ю Агнця і словом свого свідчення; і не полюбили свого життя навіть до смерті. Об'явлення 12:11.

«Слово їхнього свідчення» — це звістка, яку сторож Аваккука просив зрозуміти. Воно означає їхнє освячення, а кров Агнця — їхнє виправдання.

Я стану на своїй варті, піднімуся на вежу й пильнуватиму, щоб побачити, що він скаже мені, і що я відповім, коли мені докорять. Авакума 2:1.

Слово «proved» означає «сперечався з» і виражає «суперечку» Ісаї, яка знімає гріхи Якова. Сторож у книзі Авакума хоче знати, яким має бути його свідчення, і він дізнається, що таблиці Авакума — це вістка, яка дозволила б тим, хто бажає читати, швидко переглянути Писання та знайти вістку про виправдання вірою. Другий розділ Авакума чітко визначає сторожа наприкінці перших чотирьох віршів як такого, що належить до числа виправданих вірою.

Ось, душа його, що загордилася, не є праведною в ньому; а праведний житиме своєю вірою. Авакума 2:4.

Послання на тих двох таблицях — це стародавні шляхи Єремії. Та коли сторож Єремії затрубив у сурму, верства бунтівників, чії душі звеличені, відмовилася слухати. Вони були тією самою верствою в попередньому вірші, що відмовилася ходити стародавніми шляхами, аби знайти спочинок і освіження.

Так говорить Господь: Станьте на дорогах, і подивіться, і питайте про давні стежки: де добра дорога, ходіть нею — і знайдете спокій для душ ваших. Але вони сказали: Не підемо нею. І поставив я над вами сторожів, кажучи: Слухайте голос сурми. Та вони сказали: Не будемо слухати. Єремія 6:16–17.

Сторожі, поставлені над Божим народом на 9/11, були Мойсей, Еллен Вайт, Джонс і Вагонер, представлені Мойсеєвими заїкуватими устами, а це було представлено його страхом говорити єгипетською мовою, мовою, якою він не користувався сорок років. Щодо всіх євреїв і змішаного натовпу, які разом з Мойсеєм перейшли Червоне море, Мойсей був

тим, хто говорив із чужим акцентом. Його акцент був назаретським. Акцент Петра також виказував його.

А трохи згодом підійшли до нього ті, що стояли там, і сказали Петрові: Справді, і ти один із них, бо твоя говірка видає тебе. Матвія 26:73.

Під час дебатів про історію Петра він збрехав тричі, і на дебатах його впізнавали за його акцентом або за його заїканням. Одна група на дебатах запитала Бога: «Що мені сказати на дебатах». Вони «бачать» стародавні шляхи і «слухають» звук сурми. Вони бачать і чують, і коли нарешті «дебатують», вони перемагають. Послання про перемогу в останні дні представлене як Лаодикійське послання. На відміну від Лаодикійської церкви, Філадельфійська церква не має осуду.

Переможця Я зроблю стовпом у храмі Мого Бога, і він уже більше не вийде звідти; і напишу на ньому ім'я Мого Бога, і ім'я міста Мого Бога, Нового Єрусалима, що сходить з неба від Мого Бога; і напишу на ньому Моє нове ім'я. Хто має вухо, нехай слухає, що Дух говорить церквам. Об'явлення 3:12, 13.

Попри відсутність осудження, обітниця для Філадельфії призначена лише для тих, хто «перемагає». Філадельфійська церква протиставляється Лаодикійській церкві, і вона вирізняється двома групами: тими, кому ще потрібно перемогти, і тими, хто вже переміг. Філадельфійська церква протиставляється Лаодикійській церкві, а Лаодикійська церква — це нерозумні діви з Матвія 25.

«Стан Церкви, представлений нерозумними дівами, також називається лаодикійським станом». Review and Herald, 19 серпня 1890 р.

Під час 9/11, коли ангел зійшов при обваленні Веж-близнюків, Джонс і Ваггонер розпочали представлення лаодикійського послання, і почалася дискусія щодо пізнього дощу. Трубне послання Єремії — це сьома труба, яка є третім горем, що є ісламом, як ідентифіковано на старих стежках, представлених істинами, УСІМА істинами, представленими на таблицях Авакума 1843 та 1850 років. Лаодикійське послання є єдиною надією на спасіння, а слово «спасіння» означає зцілення. Чи змальовує Христос Себе як Того, хто стукає у двері серця лаодикійців, чи обіцяє лаодикійцю, що якщо вони укладуть мир з Ним, Він укладе мир з ними, лише послання зцілення пропонується лаодикійському адвентисту сьомого дня.

Четверта месіанська віха — це Лаодикійське послання 9/11

Щоб збулося сказане пророком Ісаєю, який говорить: «Сам Він узяв наші немочі й поніс наші хвороби». Матвія 8:17.

Прогноз

Справді Він узяв на Себе наші немочі і поніс наші болі; та ми вважали Його ураженим, Богом побитим і стражденим. Ісаї 53:4.

І ангелові Лаодикійської церкви напиши: Так говорить Амін, свідок вірний і правдивий, початок Божого творіння: Знаю твої діла, що ти ні холодний, ні гарячий; о, якби ти був холодний або гарячий! Отож, тому що ти теплий і ні холодний, ні гарячий, Я вивергну тебе з уст Моїх.

Бо ти кажеш: Я багатий, і розбагатів, і не маю ні в чому потреби; і не знаєш, що ти нещасний, і жалюгідний, і убогий, і сліпий, і нагий:

Раджу тобі купити у мене золото, випробуване у вогні, щоб ти збагатів; і білу одягу, щоб ти зодягнувся, і щоб не було видно сорому твоєї наготи; і намастити очі свої очною маззю, щоб ти бачив.

Кого Я люблю, тих докоряю й караю; тож будь ревним і покайся. Ось Я стою при дверях і стукаю: коли хто почує Мій голос і відчинить двері, Я увійду до нього і буду вечеряти з ним, а він зі Мною. Переможцеві дам сісти зі Мною на Моїм престолі, як і Я переміг і сів з Отцем Моїм на Його престолі. Хто має вухо, нехай чує, що Дух говорить церквам. Об'явлення 3:14-22.

Порада купити золото й білі шати та помазати очі є вказаним засобом від стану, що веде до вічної смерті, а не просто до смерті. Якими б не були проблеми, які можуть усунути золото, шати й помазання, ці проблеми легко узгоджуються з тим, що Христос узяв на Себе наші немочі. Іван був ув'язнений на Патмосі за Слово Боже і свідчення Ісуса, що є Духом пророцтва. Дух пророцтва є ліком для Лаодикії, а його цілющі властивості були прообразно явлені тим, що Христос узяв на Себе наші немочі й поніс наші хвороби.

Єдиний спосіб, щоб Христос узяв на Себе наші немочі, — це відчинити двері нашого серця і дозволити поєднання Його Божества з нашою людською природою. Він бере на Себе наші немочі, коли входить у наше життя через присутність Святого Духа. Ми відчиняємо ці двері, застосовуючи цей засіб. Засіб, що відкриває серце, — це золото, білий одяг і очна мазь. Очна мазь — це просвітлення Божого Слова, яке звершується лише Святим Духом. Біблія — світильник для наших ніг, а світло, що освітлює стежку, — це світло Опівнічного крику.

Слово Твоє — світильник для моїх ніг і світло на моїй стежці. Псалми 119:105.

Коли лаодикійцям радять помазати очі, вони мають зробити це Словом Божим, яке є світильником, але, як показано в притчі про десять дів, світильник без олії марний. Лаодикійці мають свої Біблії, хоча зазвичай не в перекладі короля Якова, але вони не мають олії Святого Духа. Помазання очей лаодикійців здійснюється через послання, що несе в собі присутність Святого Духа.

Золото, яке лаодикійцеві радять купити, — це не просто віра, а віра, що діє любов'ю і очищає душу. Як і у випадку з маззю для очей, щодо золота існує фальшивка — лаодикійське «сповідання». Лаодикієць, як і весь християнський світ, стверджує, що має «віру». Такий вид віри — це лише людське переконання, і підробка тієї віри, представленої як золото, бо та віра очищає душу. Це віра, що освячує, і ті, хто має справжню освячену

віру, є святими, бо «освячений» означає «зроблений святим». Лаодикійці не мають такої віри, адже якби мали, Христос не стояв би ззовні, шукаючи входу.

Не існує середнього шляху до відновленого Раю. Вістка, дана людству на ці останні дні, полягає в тому, щоб не зливатися з людськими задумами. Ми не повинні спиратися на політику світських юристів. Ми маємо бути смиренними людьми молитви, а не чинити, як ті, що осліплені силами Сатани.

Багато хто має віру, але не таку віру, яка діє любов'ю і очищає душу. Віра, що спасає, — це не просто визнання істини. «І біси вірують, і тремтять». Натхнення Духа Божого дає людям віру, яка є рушійною силою, що формує характер і підносить людей вище за самі лише формальні вчинки. Слова, вчинки і дух мають свідчити про те, що ми — послідовники Христа.

"Найбільше світло та благословення, які Бог дарував, не є гарантією від переступу й відступництва в ці останні дні. Ті, кого Бог звеличив до високих довірених становищ, можуть відвернутися від небесного світла до людської мудрості. Тоді їхнє світло стане темрявою, їхні довірені Богом здібності — пасткою, їхній характер — образою Богові. Бог осміяним не буває. Відступ від Нього завжди мав і матиме неминучі наслідки. Учинки, що не до вподоби Богові, якщо, замість того щоб рішуче розкаятися й залишити їх, намагатися їх виправдати, крок за кроком поведуть лиходія в оману, аж доки він безкарно не вчинить багато гріхів. Усі, хто бажає мати характер, що зробить їх співпрацівниками з Богом і принесе Боже схвалення, повинні відокремитися від ворогів Божих і триматися істини, яку Христос дав Іванові, щоб передати світові." Рукописні публікації, том 18, 30–36.

«Білі шати» — це Христова праведність.

Возрадуймося й звеселімося, і віддаймо Йому славу, бо настало весілля Агнця, і Його дружина приготувалася. І було дано їй зодягнутися в тонкий вісон, чистий і білий, бо цей вісон — праведність святих. І він каже мені: Напиши: Блаженні ті, що покликані на весільну вечерю Агнця. І він каже мені: Це істинні слова Божі. Об'явлення 19:7-9.

Дружина приготувала себе, застосувавши потрібний засіб, запропонований Лаодикії, і таким чином перетворилася на філадельфійську наречену. Ці вірші безпосередньо звернені до адвентизму, який представлений у притчі про десять дів. Діви — це ті, що чекають піти на весілля, на яке їх покликано. Наречена приготувала себе, бо це було даровано в третьому розділі книги Захарії, з Ісусом та ангелом. Там їй брудну лаодикійську одягу було знято й замінено на біле лляне шлюбне вбрання. Засіб має друге свідчення в самому імені Еллен Гулд Вайт. Еллен означає яскраве й сяйливе світло і уособлює очну мазь. Гулд — це староанглійське слово, що означає золото. Вайт уособлює праведність, і це ім'я вона отримала лише 1846 року, коли вийшла заміж за Джеймса. Тоді їй прізвище змінилося на Вайт. Зміна імені та шлюб — обидва є символами завітних стосунків. До шлюбу їй прізвище було Гармон, що означає воїн миру, якою вона тоді й була. Еллен Вайт — це лаодикійське послання, і відкинути її — означає відкинути спасіння!

У наступній статті ми продовжимо розглядати дванадцять месіанських пророцтв у Євангелії від Матвія.

Об'явлення 3:14-18 процитовано.

О, який опис! Як багато тих, хто перебуває в цьому страшному стані. Палко благаю кожного служителя старанно вивчати третій розділ Об'явлення, бо в ньому змальовано стан речей, що існуватиме в останні дні. Уважно вивчайте кожен вірш у цьому розділі, бо через ці слова до вас промовляє Ісус.

«Якщо коли-небудь народ був представлений Лаодикійським посланням, то це народ, який мав велике світло, одкровення Святого Письма, яке отримали адвентисти сьомого дня». Публікації рукописів, том 18, 193.

Справжній народ Божий, який дотримується заповідей, являє світу характер незаплямованої чесності, засвідчуючи власною поведінкою, що закон Господній досконалий і наvertsає душу. Так Господь Ісус, Син Божий, своїм послухом законіві Божому звеличив і вшанував той закон. Бог неодмінно засудить кожного члена будь-якої церкви, який називає себе адвентистом сьомого дня, але не служить Йому, а через гординю, егоїзм і світськість показує, що істина небесного походження не здійснила реформації в його характері.

Будь ласка, уважно прочитайте Об'явлення 3:15-18. Лунає голос Ісуса Христа. «Кого Я люблю, тих докоряю й караю: тож будь ревним [не напівсердечно] і покайся. Ось Я [ваш Спаситель] стою при дверях і стукаю: якщо хто почує Мій голос і відчинить двері, Я увійду до нього і буду вечеряти з ним, а він зі Мною. Переможцеві дам сісти зі Мною на Моєму престолі, як і Я переміг і сів із Отцем Моїм на Його престолі» [Об'явлення 3:19-21].

Чи прислухаються церкви до Лаодикійської вістки? Чи покаються вони, чи, незважаючи на те, що найчистіша вістка істини — вістка третього ангела — проголошується світові, і далі житимуть у гріху? Це остання вістка милості, останнє застереження для занепалого світу. Якщо Божа церква стає теплою, вона не має більшої прихильності в Бога, ніж церкви, представлені як ті, що впали й стали житлом демонів, пристановищем кожного нечистого духа і кліткою кожного нечистого та гидкого птаха. Ті, які мали можливість почути й прийняти істину та приєдналися до Церкви адвентистів сьомого дня, називаючи себе народом Божим, що зберігає заповіді, і водночас не мають більше життєвої сили та посвяти Богові, ніж номінальні церкви, зазнають кар Божих так само певно, як і церкви, що противляться закону Божому. Лише ті, хто освячені істиною, складатимуть царську родину в небесних оселях, які Христос пішов приготувати для тих, хто любить Його і зберігає Його заповіді.

«Хто каже, що знає Його, і не виконує Його заповідей, той неправдомовець, і правди в ньому немає» [1 Івана 2:4]. Це стосується всіх, хто заявляє, що має пізнання Бога і дотримується Його заповідей, але не виявляє цього добрими ділами. Вони одержать за своїми ділами. «Кожен, хто перебуває в Ньому, не грішить; кожен, хто грішить, не бачив Його і не пізнав Його» [1 Івана 3:6]. Це звернено до всіх членів церкви, у тому числі до

членів церков Адвентистів сьомого дня. «Дітоньки, нехай ніхто не зводить вас: хто чинить праведність, той праведний, як і Він праведний. Хто чинить гріх — від диявола, бо диявол грішить від початку. На це Син Божий з'явився, щоб зруйнувати діла диявола. Кожен, хто народився від Бога, не чинить гріха, бо Його насіння перебуває в ньому; і він не може грішити, бо народжений від Бога. Цим виявляються діти Божі й діти диявола: кожен, хто не чинить праведності, не від Бога, як і той, хто не любить свого брата» [1 Івана 3:7-10].

Усі, хто називає себе адвентистами, що дотримуються суботи, і все ж продовжують жити в гріху, — брехуни в очах Бога. Їхня гріхозна поведінка протидіє Божій роботі. Вони ведуть інших у гріх. Слово від Бога звернене до кожного члена наших церков: «Робіть прямі стежки для ваших ніг, щоб те, що кульгає, не звернуло з дороги, а краще було оздоровлене. Прагніть миру з усіма і святості, без якої ніхто не побачить Господа; пильнуйте, щоб ніхто не позбувся Божої благодаті; щоб якийсь корінь гіркоти, виростаючи, не завдав вам клопоту, і через нього багато не занечистилися; щоб не було між вами блудника або безбожника, як Ісав, який за одну страву продав своє первородство. Бо ви знаєте, що потім, коли захотів успадкувати благословення, був відкинутий; бо не знайшов місця для покаяння, хоч пильно шукав його зі сльозами» [Євреїв 12:13-17].

Це стосується багатьох, хто заявляє, що вірить у істину. Замість того щоб відмовитися від своїх похитливих практик, вони йдуть далі хибним шляхом виховання під оманливою софістикою Сатани. Гріх не сприймається як гріх. Самі їхні сумління опоганені, серця зіпсуті, навіть думки постійно розбещені. Сатана використовує їх як приманки, щоб зваблювати душі до нечистих практик, які оскверняють усе ество. «Той, хто зневажав закон Мойсея [який був Божим законом], без милості вмирав при двох чи трьох свідках: то наскільки суворішої кари, як ви думаєте, буде визнаний гідним той, хто потоптав Сина Божого, і вважав кров завіту, якою він був освячений, за нечисту, і зневажив Духа благодаті? Бо ми знаємо Того, хто сказав: Помста належить Мені; Я відплачу, — говорить Господь. І знову: Господь буде судити народ Свій. Страшно впасти в руки Бога живого» [Євреям 10:28-31]. Видання рукописів, том 19, 175–177.